

מפרשת השבוע לחיים האישיים שלי

כתר של התחדשות ושמחה

פרשת השבוע צו, שבת הגדול, התש"ף

מפרשת השבוע

זכינו להגיע לשבת מיוחדת במינה - השבת שלפני חג הפסח, שנקראת "שבת הגדול".

פרשת השבוע היא פרשת צו.

כידוע לכולנו, יש דרגות בכהונה: יש כהן הדיוט (פשוט) ויש הכהן הגדול!

בפרשה מופיע לנו כך:

זֶה קָרְבוֹ אֲהָרֹן וּבָנָיו אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ לִיקָוֶךָ בְּיוֹם הַמִּשְׁחָה אֹתוֹ עֲשִׂיתָ הָאֵמָה סֵלֶת מִנְחָה תִמִּיד מִחֲצִיתָהּ בַּבֶּקֶר וּמִחֲצִיתָהּ בְּעֶרְבֹ: עַל מַחְבַּת בִּשְׂמֹן תַּעֲשֶׂה מִרְבֶּכֶת תְּבִיאָנָה תְּפִינִי מִנְחַת פְּתִים תִּקְרִיב רִיחַ נִיחַח לָד': וְהִכְהִנוּ הַמְּשִׁיחַ תַּחְתִּיו מִבָּנָיו יַעֲשֶׂה אֹתָהּ חֶק עֹלָם לָד' כְּלִי תִקְטָר:

ויקרא פרק ו, יג-טו

את הקורבן המתואר היה הכהן ההדיוט מקריב רק פעם אחת ויחידה - כאשר התחיל את עבודתו במקדש. מטרת הקורבן הזה היא לחנך אותנו לעבודת הקורבנות ולעורר את התלהבותנו לעבודה.

אבל הכהן הגדול היה מקריב את הקורבן הזה כל יום מחדש - חצי ממנו בבוקר וחצי בערב. למה?

הוא כבר כהן גדול, למה הוא צריך לעשות את מה שעשה כשהיה כהן צעיר ופשוט? מהי משמעות העניין?

מסביר הרב נריה זצ"ל כי המטרה היא למנוע מהכהן הגדול להישחק. אסור שהכהן הגדול יגיד לעצמו, "אני כבר ותיק, אני מכיר הכל ויודע הכל", ולא יתלהב וישמח בעבודתו.

הכהן הגדול צריך להתרגש בכל יום מחדש, לשמוח במה שמצופה ממנו ובמה שהוא עושה. להתחיל בכל יום מחדש עם אותה שמחה והתלהבות שהייתה בו ביום הראשון!

וכלשונו של הרב נריה:

"התחדשות בלתי פוסקת, כניסה מחדש לעבודה לפני ה'. המאיר לעולם כולו - בכל יום אור חדש, מקדש חדש, כהן גדול חדש".

לחיים האישיים שלי

אנחנו נמצאים בימים לא פשוטים, ואולי קשה לדבר על שמחה והתלהבות בימים האלה. אבל העניין הזה קשור לא רק לתקופה שלנו. כאשר אדם קם בבוקר וסדר היום שלו מאוד קבוע, זה יכול לפעמים להכניס אותו ל"טייס אוטומטי", שירגיש כמו רובוט, בלי הרהורים ורגשות לגבי סדר פעולותיו. בתחומים מסוימים, אולי זה מעולה שאנחנו כאלה. יש יתרון להרגלים.

אבל אם ניתן למצב הזה להשתלט לנו על החיים - נתעייף מהר מאוד, והחיוך ירד לנו מהפנים. מה שהיה משמח ומעניין לאט לאט יהפוך להיות רגיל ומשעמם...

היום אומרים לנו: אל תסתובבו בחוץ אם לא באמת צריך. החבר שהייתי רגיל לתת לו חיבוק בכל פגישה, או לפחות לחוץ לו יד - אפילו את זה אסור... אז איך מתלהבים?

איך מתעוררים כל יום בבוקר בשמחה ובהתלהבות מחדש? קודם כל, צריך להבין שזה דבר גדול להיות מסוגל לעשות את זה.

זאת אנו לומדים מהכהן הגדול: כמו שהכהן הגדול היה צריך להזכיר לעצמו כל יום מחדש את ההתלהבות הראשונית, כך גם אנחנו. זה לא בא בקלות. לפעמים נצליח יותר ולפעמים נצליח פחות, אבל העיקר הוא לדעת לאן אנחנו רוצים להגיע...

אז איך מתחילים?

כתוב בהלכה, שבכל יום כשאנו קמים בבוקר ופוקחים את העיניים, עוד לפני שנטלנו ידיים אפילו, אנחנו אומרים:

"מוֹדָה אֲנִי קִפְנִי מִקֵּד חַי וְקַיִם, שֶׁחָזַרְתָּ בִּי נִשְׁמָתִי בְּחַמְלָה, רַבָּה אֲמוּנָתְךָ."

פירוש הדברים: אנחנו אומרים תודה לה' יתברך על כך שלאחר השינה החזיר לנו את נשמתנו בחזרה. קמנו לבוקר חדש, עם נשמה נקייה וטהורה. הוא בחמלתו נתן לנו את היכולת לקום לבוקר חדש! ברוך ה' שנתן לנו עוד יום.

ומדוע?

"רבה אמונתך" - אמונתך בנו, ד', רבה! הוא מאמין בנו שאת היום הזה ננצל היטב. כל יום מחדש. אז אם הוא מאמין בי ונותן לי חיים כל יום מחדש, עלי לשמוח. לדעת שגם אם קשה לפעמים, לא הכל אנחנו באמת יכולים להבין, אך דבר ראשון להכניס לראש, ד' מאמין בנו!

ועכשיו, כשפתחנו את הבוקר בלהבין איזו זכות יש לנו, נוכל לאזור כוחות מחדשים. כאשר יהיה לנו קשה עם נקודה מסוימת, נזכיר לעצמנו: ה' מאמין בנו!

גם בימים אלה, כשהכל חוזר על עצמו, לא פוגשים אנשים חדשים ולא הולכים למקומות חדשים - כל יום חדש הוא מתנה. לא תמיד כולם זוכים ליום נוסף לצערנו, ואנחנו זכינו לעוד יום!
בואו נראה במה יהיה היום הזה שונה מקודמיו? איזה דבר טוב נוכל לעשות היום?

שנזכה לעשות טוב ולהרבות אור בעולם תמיד ויתקיים בנו במהרה :

"אור חדש על ציון תאיר ונזכה כולנו במהרה לאורו"

שבת שלום ומבורך לכל תלמידנו, ולעם ישראל כולו

הרב דוד ספיאשוילי

רב בית הספר "אפרים-צמח", טירת כרמל

הפינה מוקדשת

להצלחת חיילי צה"ל וכל כוחות הביטחון בכל משימותיהם באשר הם. ולחיזוק רוחם וכוחם של כל צוותי הרפואה בבתי החולים, במגן דוד אדום ושאר הארגונים, שעובדים ומסכנים את עצמם בשבילנו.

לעילוי נשמת מורנו ורבנו האהוב

הרב אלישע וישליצקי בן בלהה ברטה זצ"ל

להבדיל לרפואת

מיכל מאשה בת רבקה | שי בן שרה מינה סיטון | יעקב בן אסתר | סיגלית בת תמר וכל אלו שחלו בתקופה זו.
רוצים לקבל קישור ישירות לוצאפ בכל שבוע?

[לחצו כאן](#)

